

[Tyroll]

som de selvfølgelig har til store interessegrupper uden for dette ting, og som selvfølgelig får lov til at gøre sig gældende her.

Men jeg skal ellers gentage, hvad VS har sagt, hver gang forslag af denne karakter har været til debat i Folketinget, at vi principielt er modstandere af, at borgerskabet forsøger at gribe ind i lønarbejdernes faglige organisations forhold. Fagbevægelsen skal afvise ethvert sådant indgreb. Skulle det nogen sinde lykkes for de borgerlige partier at få gennemført noget i den retning, må der stadig væk være tale om afvisning, om, at man bruger de magtmidler, som fagbevægelsen nu engang er i besiddelse af, til at fjerne denne indflydelse eller forsøg på indflydelse på de faglige organisationers muligheder for at slås, deres mulighed for at anvende deres midler, som de ønsker det.

Desværre har man jo ikke altid set en tilsvarende interesse fra socialdemokratiets side, som det viser i denne sag, når det drejer sig om at bevare fagbevægelsens rettigheder. Her har det selvfølgelig noget med kontant økonomi for socialdemokratiet at gøre, men man ser ikke de samme interesser, når det drejer sig om at forsvare f. eks. et hævdvundet kampmiddel for fagbevægelsen. Her tænker jeg selvfølgelig på det angreb, som socialdemokratiet har været med til, på anvendelsen af blokadevåbenet. Her har man altså nogle helt klare interesser, og det slår jo kraftigt igennem i den måde, man behandler dette område på.

Vi har også tidligere givet udtryk for, at vi er utilfredse med den måde, man forvalter disse ting på i fagbevægelsen. Det er ikke noget, der skal afgøres her i salen. Det er noget, der helt klart må afgøres igennem diskussioner i fagbevægelsen, men vi er modstandere af den måde, hvorpå store fagforbund kan bevilge socialdemokratiet kæpemæssige summer hen over hovedet på deres medlemmer. Vi er af den opfattelse, at skal der gives støtte til forskellige politiske partier fra fagbevægelsens side, må det være noget, medlemmerne afgør på deres fagforenings generalforsamlinger og ikke andre steder. Det er altså noget, som vi selvfølgelig vil arbejde for at få ændret.

Desuden er det nærliggende, at fagforeninger overvejer, om ikke pengene vil være givet bedre ud ved at blive brugt til støtte for de kampe, arbejdspladser jævnlige fører for at

forbedre løn- og arbejdsforhold. Her er der absolut mulighed for at få effektiviseret kampen for egne interesser i højere grad end ved f. eks. at bevilge disse store beløb til socialdemokratiet, som alligevel foretager det ene angreb efter det andet på strejkeret, dyrtidsregulering osv.

Jeg vil også gerne pointere, at det er helt klart, at VS er tilhænger af, at der i Danmark skal være en enhedsfagbevægelse. Vi ønsker ikke at få fagbevægelsen splittet op af forskellige politiske interesser. Vi ønsker, at der skal være en samlet organisation, som effektivt kan slås for lønarbejdernes interesser. Hverken kristelige eller socialdemokrater skal splitte fagbevægelsen. Når jeg nævner socialdemokratiet, så er det, fordi socialdemokratiet ikke betragter fagbevægelsen som en enhedsfagbevægelse, men som en socialdemokratisk ejet fagbevægelse. Socialdemokratiet føler sig kaldet til at ekskludere medlemmer af fagbevægelsen, der fører en mere aktiv faglig kamp, end socialdemokratiet synes om.

Socialdemokraternes påtagne ejerforhold til fagbevægelsen kom til udtryk f. eks. på SiDs kongres, som allerede har været nævnt af en anden ordfører, og hvor man så, hvordan den socialdemokratiske fagtop kom med uunderbyggede og platte angreb på partierne til venstre for socialdemokratiet for at modvirke, at der fremover skulle udbetales støtte til disse partier. VS har ikke noget i klemme her, da vi ikke har modtaget noget fra SiD. Vi vil heller ikke være særlig meget på dupperne for at få disse beløb. Men vi så altså nogle ret så kontante og uunderbyggede angreb på venstrefløjspartierne fra SiD-toppens side.

Hvordan forløb så hele denne debat? Man kom med nogle påstande og gjorde op, at man fra venstrefløjspartiernes side havde stemt imod eller undladt at stemme til efterløn, igangsætning af bedriftssundhedstjeneste, jobtilbud til langtidsledige, og sådan kunne man fortsætte. Der har ikke været nogen mulighed for at fremføre de argumenter, der har været for denne stillingtagen. Det har man bevidst forsøgt at undertrykke fra SiD-forbundets side, fra fagtoppens side. For efterlønnsens vedkommende var den helt klare argumentering fra VS' side, at vi fandt denne ordning helt utilstrækkelig. Vi var modstandere af nedtrapningen af det beløb, der blev